

stet ligefremme Nedsættelser. Det er jo nemlig ikke alene de 5 pCt., som skulle afkortes til Enkesforsørgelse, der er Tale om, thi det faar jo den Paagældende eller rettere sagt hans Enke Noget for — men det er ogsaa de 2 andre Bestemmelser, nemlig at Boligens indvendige Vedligeholdelse skal befores af Fyrbetjentene selv, og ved den anden Maade, hvorpaa Vedkommende faar de 5 pCt., der tilskydes af Statskassen, idet de tidligere vare hans Eiendom under alle Betingelser . . . (Afbrydelse af Høgsbro) jo, men dersom han døde, beholdt hans Vo dem, dersom han blev pensioneret, beholdt han dem selv, dersom han blev afskediget af en ham utilregnelig Marsk, beholdt han dem ogsaa selv, men nu blive de i alle Tilfælde inddragne i Statskassen. Jeg var ikke utilbøielig til at komme ind paa en Overenskomst paa det Grundlag, at de virkelig beholdt, hvad de havde, naar man saa samtidig ogsaa tog Hensyn til de indirekte Nedsættelser, som her ere gjorte. Naar jeg nu forøvrigt siger det, vil jeg bemærke, at en ringe Forhøjelse synes jeg dog er naturlig paa Grund af det meget betydelige Arbejde, der er kommet til. Der er da ogsaa kommet Udtalelser fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), hvori jeg ogsaa kunde finde Tilføjning til Overenskomst, nemlig, at der paa de Steder, hvor der var den meget betydelige Arbejdsforsørgelse, som der nu er kommen til, hvor Betjentene have faaet tillige Sirenen at passe, kunde gives noget mere. Det er nemlig baade et vanskeligt og et i højeste Grad ubehageligt Arbejde; naar saadan en Sirene er daglig igang, skal det næsten ikke være til at udholde. Der er ogsaa saavel fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds som fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) fremkommet Udtalelser om, at de egenlig ikke satte saa megen Pris paa den Bestemmelse om Boligen; det er ogsaa en Maade, hvorpaa der muligvis kunne naas en Overenskomst. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds nævnte ogsaa, at efter at der blev givet et Tilskud af 5 pCt. til Forsørgelse, satte han ikke saa overmaade megen Pris paa, om Jyrøsestet fik kongelig Udnævnelse eller rettere, om han fremtidig fik den; thi den nuværende er det jo. Der er jo ogsaa der en Maade, hvorpaa en Overenskomst kunde komme tilveie. Altsaa, jeg siger, det er jo muligt, at vi kunne komme til en Overenskomst; jeg vilde ønske, at det allerede var fæstet under de Forhandlinger, jeg har haft den Ære at have med Udvalget, men jeg paaftaar, at Udvalget har ikke sat sig paa Standpunktet fra 1875. Det har gjort det nominelt, idet netop Lønningerne ere ganske de samme, men paa indirekte Maade er der fæstet en Nedsættelse. Jeg vil blot sige til, at efter de Udtalelser, der ere komne, er det dog muligt, at

vi kunde komme til en Overenskomst mellem 2den og 3die Behandling, hvilket naturligvis vilde være mig meget kjær. Jeg skal slutte med at takke det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) for de Udtalelser, han kom med i denne Sag, som det i Virkeligheden glædede mig meget at høre. Jeg tror, de vare fuldstændig sande i enhver Henseende og ogsaa i det Hele taget et Ord paa rette Sted.

Thorup: Som det er udtalt, er det det første Forslag af den store Række Lønningslove, vi have til Behandling her idag, og skal man slutte af Flertallets og Mindretallets Resultater, kunne vi gjerne sige os selv, at den overveiede Del af Lønningslovene ikke kommer ud i denne Samling. Se vi paa Betænkningen og de Forslag, der ere stillede fra forskjellige Sider, fra Flertallet og Mindretallet, vil man se, at Mindretallet gaar videre, end Regjeringen har foreslaaet. Det forekommer mig, at man her faar et Stykke af et Slags politisk Program for det Parti, hvortil Mindretallet i denne Sal hører. Vi kjende jo 2 Punkter i dette politiske Program, som Mindretallet for Tiden opstiller. Det One er Befæstninger og atter Befæstninger, det Andet er Embedsmænd og atter Embedsmænd, og nu kommer endelig som det tredje Punkt Lønningerne. Det gjælder bestandig højere Lønninger. Smid- lertid tror jeg, saavidt jeg kan se efter den Stil- ling, som baade Flertallet og Mindretallet ere komne til, at det sidste Punkt i Mindretallets politiske Kathedismus bliver theoretisk. Jeg tror, det stiller en Fugl paa Taget, som hverken Mindretallet eller Embedsmændene kunne fange, saa jeg tror ikke, man kan tage meget Hensyn til, hvad Mindretallet har opstillet; jeg tror, det er gaaet saa yderlig, at det ikke vil lykkes det at komme til noget Resultat. Det glædede mig forsaavidt, at den høitærede Minister var mere velvillig til at imødekomme os end Mindretallet, der repræsenterer Høire; Mindretallet siger nok, at det er villigt til at gjøre Indrømmelser, men disse Ord: „villigt til at gjøre Indrømmelser“ kunne vi ikke stemme over, og i Betænkningen ser jeg ingen Indrømmelser. Sammenligner jeg den med de andre Betænkninger, der ere fremkomne, saa ser jeg ikke rettere end, at den gaar yderligere til den modsatte Side end iver, og at man stiller sig længere fra Flertallet end iver. Jeg tror altsaa, at det sidste Punkt, der er opstillet i Partiets Program, naar jeg ser hen til det lille Forslag under Nr. 10, ikke vil føre til nogen Fordel for vedkommende Embedsmænd men snarere til Skade. Hvor kortfattet Betænkningen end er, er den dog lærerig i een Henseende, naar vi sammenholde, hvad Flertallet og Mindretallet have udtalt, og det er den, at det ikke er heldigt ved almindelige Lønningsstillag at forbedre Embeds- og Bestillingsmændenes Lønninger, thi det viser